

17.10.21, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Ty jsi, Hospodine, spravedlivý, přímý ve svých soudech. Nalož se svým služebníkem podle svého milosrdenství. (Ž 119,124) Amen

PÍSEŇ 158 Samému Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Dobrotivý Bože, jsme tu shromážděni, abychom se radovali z velkého daru, který jsi nám dal ve svém Synu Ježíši; z daru nového života, který je silnější než smrt. Z daru odpuštění hříchů, které nás poutaly a zotročovaly. V Kristu jsme svobodni. Tak vyznáváme. Ty však znáš náš sklon na to zapomínat a nechat nad sebou znovu vládnout tvrdý zákon zákazů, strachů, výkonů... Týden je příliš dlouhý na to, abychom ve svobodě vydrželi. Opět sem přicházíme pod tíhou a pod diktátem všelijakých nutností a příkazů, které si sami ukládáme a pak nad sebou ctíme víc než tebe. Prosíme, dej jasně zaznít svému Slovu, zažeň všechno zlé, co si činí nárok na náš život, který byl jednou provždy dán do rukou našeho Spasitele, vzkříšeného Pána, Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní i na věky! Amen

1. ČTENÍ Iz 63,7-9

PÍSEŇ 673 Dej odvahu, 635 Tvá, Pane, láska,

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Ve jménu Pána Ježíše Krista se přimlouvejme u nebeského Otce jedni za druhé.

Bože, ve jménu tvého Syna a našeho Spasitele přimlouváme se za naše bratry a sestry ve víře, kdekoli jsou na světě zotročováni, ponižováni, týráni. Přimlouváme se za všechny lidi udřené a vydírané. Za ty, kteří nemají co jíst a pít, kteří nemají kde hlavu složit.

Prosíme za ty, kteří nesou odpovědnost za zvěstování tvého Slova. Nedovol, aby bylo překrucováno a zneužíváno. Nedovol, aby se Kristova církev stala nástrojem nadvlády nad lidmi, a tak byla nepřijatelnou pro hledající a bezmocné.

Prosíme tě, učiň nás a všechny křesťany nástrojem lásky a služby na zemi. Svým Duchem svatým působ, aby Kristovo panství lásky a spravedlnosti zářilo ve světě tak, aby k němu všichni našli cestu. Společně se k tobě modlíme slovy tvého Syna a našeho Pána Ježíše Krista takto: Otče náš... Amen

POSLÁNÍ Všichni se oblecte v pokoru jeden vůči druhému, neboť „Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost“. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu „svou starost vložte na něj“, neboť mu na vás záleží. (1Pt 5, 5b–7)

POŽEHNÁNÍ Ať Hospodin ti žehná a chrání tě. Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv. Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Mk 2, 23-28

Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů. Farizeové mu řekli: „Jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí!“ Odpověděl jim: „Nikdy jste nečetli, co udělal David, když měl hlad a neměl co jíst, on i ti, kdo byli s ním? Jak za velekneže Abiataru vešel do domu Božího a jedl posvátné chleby, které nesmí jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kdo ho provázeli?“ A řekl jim: „Sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.“

Milí přátelé,

sobota byla pro farizeje a vlastně i učedníky tím, čím je pro nás dnes neděle. Dnem odpočínutí. Ale ne od své práce ani od svých všedních starostí. Ale odpočínutím od myšlenek, kterými se musíme zabývat zas a znova, jak na tom světě nějak přežít, a především odpočínutím od strachu z toho, že uděláme někde něco špatně. A sobota, dnes neděle, je i takovým dnem odpuštění, kdy můžeme aspoň na okamžik odhlédnout od své práce a zabývat se něčím jiným, totiž druhým člověkem. Sobota, dnes neděle, je dnem, který je učiněn pro člověka, a ne člověk pro ni, a proto nejen že si v tento den můžeme aspoň na chvíli odpočinout, ale můžeme být pozváni i k tomu zamyslet se také nad svou vírou, která nemusí být vždy jen o našich zásluhách, ale i o Boží milosti, která je s námi vždy a všude. A není špatné si k tomu vzít i Bibli a zaposlouchat se do Písem svatých.

Ježíš jednou v sobotu takhle procházel obilím a jeho učedníci začali cestou mnout zrní z klasů. A farizeové se za to na něj obořili, jak to, že dělají v sobotu, co se nesmí. A Ježíš jim na to řekl, že král David udělal víceméně to samé, když měl hlad a neměl co jíst, tak vešel do domu Božího a jedl tam posvátné chleby, které nesměl jíst nikdo kromě kněží, a dal i těm, kdo šli s ním. A doprovodil to myšlenkou, že sobota je učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu. A proto je Syn člověka pánem i nad sobotou.

Sobota je pro člověka učiněna proto, aby mohl být aspoň jednou týdně osvobozen ode všech starostí a povinností a věnovat se i tomu, co je v tom životě skutečně důležité, nejen aby přežil, ale svému duchovnímu růstu. Sobota je pro člověka učiněna proto, aby v ní přišel na jiné myšlenky a nemusel se zabývat tím samým pořád dokola. A sobota je pro člověka učiněna i proto, aby do svého života pustil i někoho jiného, totiž Syna člověka. A ten člověku jednak dává možnost, ale i prostor přemýšlet i o něčem jiném, ale pak ho také osvobozuje od falešných tónů a toho, co není dokonalé ani perfektní a nechává tomu druhému říct, že to vlastně vůbec nevádí. Sobota druhého člověka nehodnotí, ale reflektuje, proč je člověk takový, jaký je, a ne kdo za to může, ale co se s tím dá dělat. A proto je pánem nad tím vším i Syn člověka neboli Pán Ježíš, který je plný především milosti a pravdy. A je pánem i nad sobotou.

Ježíš nechce, abychom umřeli hladu. Ale chce, abychom byli živi i něčím jiným, než jsou neustálé příkazy a zákazy a mohli žít z Boží milosti. Ježíš nechce, abychom nemuseli trhat obilí, a to ani v sobotu, ale chce, abychom klidně mohli vejít do chrámu a mohli se najíst tam. A Ježíš nechce, abychom si mysleli, že si musíme i ty posvátné chleby zasloužit, ale chce, abychom je mohli dostat zdarma, a to čistě na základě Boží moci a jeho působení. Ježíš chce, abychom věřili v Boha a dává nám k tomu nejen jeden volný den, ale i příslib, že je právě pro nás a my se tak nemusíme o nic snažit. A Ježíš chce, aby tento den nebyl jen o našem odpočinku, ale i o tom, že tu jsme také proto, aby ten den posloužil i nám v tom, že aspoň na chvíli nebudeme tak sami, ale budeme tu i se svým Bohem. A Ježíš chce a své učedníky vede k tomu, aby se nejen že nemuseli bát vejít i do domu Božího, ale mohli svou víru žít a o své víře mluvit i tehdy, když je přítomní farizeové napomínají, že v sobotu dělají něco, co se nesmí. Jakože víra, tak, jak o ní mluví i Pán Ježíš není vázaná jen na jeden den, ale patří do života jako takového. A víra není jen o tom si v klidu natrhat pár zrní z klasů, abych měl co jíst, ale cele a plně se spolehnout na Boží milost a jeho posvátné chleby. Neboť i Boží milost je učiněna pro člověka, a ne člověk pro ni a nade vším je pánem Syn člověka, kdo taky jiný. A Synem člověk není míněn nikdo jiný než Boží Syn. Toho se držme a v toho doufejme v každé době.

A teď jak na to? Jak to udělat, abychom se nemuseli bát ani všudypřítomného farizejství a zákonictví a mohli se soustředit jen na sobotní den. Jak to udělat, aby se vláda jeho věci zase k němu navrátila a my mohli oslavovat sobotu pro člověka i v neděli. A jak to udělat, aby se do našich slov vrátil nejen posvátný chléb anebo den oddělený ode všech ostatních, ale i víra, která se nebojí dělat v sobotu i to, co se nesmí. A jak to udělat, aby i ta Boží milost nakonec převážila i nad tím, co se jinak může stát i v sobotu i nade všemi zrny z klasů. A jak to udělat, aby byla i sobota opravdu pro člověka a ne naopak. Inu tak, že do svého myšlení, a nejen do svých činů přijmeme i myšlenku, že nade vším zrním, ale i nade všemi posvátnými chleby, ale i nade všemi sobotními příkazy a zákazy stojí náš Pán a Syn člověka, který je tu nejen pro nás, ale třeba i pro ty, kdo o něm ještě neslyšeli a ten je pánem i nad námi všemi a přináší nám zvěst o Boží přítomnosti. Inu tak, že do svého myšlení, a nejen do svých činů přijmeme i myšlenku, že ani my nemusíme být vázáni jen domem Božím, ale můžeme jeho zvěst o posvátném chlebu daném i za nás za všechny přinášet i těm, kdo o ní třeba ještě neslyšeli. Inu tak, že do svého myšlení, a nejen do svých činů přijmeme i myšlenku, že tu nejsme jen proto, abychom pro tu sobotu i něco udělali, ale i proto, aby ta sobota něco udělala pro nás a sama se stala pánem i nad námi všemi a nad tím vším bděl i Syn člověka, totiž Pán Ježíš.

Zdá se to být neuvěřitelné, ale je to všechno o Kristu. Sobota byla učiněna pro člověka, takže i pro nás a Ježíš je Pánem i nad sobotou, takže i nad námi, ale ne proto, aby tu s námi nemohl být, neboť by se z toho za chvíli zbláznil, ale proto, aby byl Pánem i nade vším, co si tak trochu vymýšlíme my sami a dáváme mu jen omezený prostor pro jeho působení. Zdá se to být neuvěřitelné, ale je to všechno o Kristu, to On nám k životu dává vše potřebné a naším úkolem je se o to jen rozdělit. A že máme s kým. Proto je Syn člověka pánem i nad sobotou, abychom i my mohli být pány, ale ne nad těmi, kdo jsou i kolem nás, ale i nad tím, co i nám samotným brání v tom pozvat k prostřenému stolu i ty, kdo o to jinak ani nestojí. Jako by nám tím Ježíš chtěl nabídnout ještě něco víc, než co dokážeme i my sami, svou víru, která je tím skutečným a pravým pánem. Víru, která nejen že i hory přenáší, ale je schopna jednak se přenést i přes to, co se jinak v sobotu nesmí a pak vždy člověku nabízí i něco víc, než co si i sám myslí. Víru, která je učiněna i pro člověka a ne jen člověk pro ni a víru, která je sama pánem. Zdá se to být neuvěřitelné, ale stačí jen přijmout do svého myšlení i myšlení víry, která se nemusí bát ani farizeů ani zákoníků, ale může být nesena především Boží milostí. Protože ať je to, jak chce a ať jsme, jací jsme, tak Bůh i jeho Syn nás má všechny rád, a to často i bez našich zásluh, ale jen s naší četbou a naším slovem, že si to nenecháme pro sebe.